

ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಬದಲಾವಣೆ

ಪವಿತ್ರ ಎ.ವಿ.

ಅತಿಥಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು

ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು ಸಾಗರ

'ಭಾಷೆ' ಮಾನವನಿಗೆ ಲಭಿಸಿರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಧ್ಯಮ ಮಾನವ ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಹಾರವಾಕುತಾನೆ. ಎದೆಯ ಭಾವ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುವುದಕ್ಕೆ ಭಾಷೆ ಒಂದು ಸಾಧನ ಎಂಬ ಜಿ.ಎಸ್.ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಭಾಷೆಯ ಮಹತ್ವ ಅರಿಯಬಹುದು. ಈ ಭಾಷೆ ನಿರಂತರ ಪರಿವರ್ತನಶೀಲವಾದುದು. ಪರಿವರ್ತನೆ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣ. ಭಾಷೆ ಮಾತು-ಬಹರಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಚೇಷ್ಟೆ, ಹಾವ-ಭಾವ ಇನ್ನಿತರ ಸಂಜ್ಞೆ-ಸಂಕೇತಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಇರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಅಂತೆಯೇ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಕಾಲಕ್ರಮವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡು ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಭಾಷೆಯ ನಿರಂತರ ಪರಿವರ್ತನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಭಾಷಾ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಅಥವಾ ಭಾಷಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷಾ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳುಂಟು. ಅವುಗಳು ಆಂತರಿಕ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಎಂದು ಎರಡು ಬಗೆಗಳುಂಟು. ಮಾನವ ಸಹಜವಾದ ಸೌಲಭ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಉಚ್ಚಾರ ಭೇದ ಇವು ಆಂತರಿಕ ಅಥವಾ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕಾರಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಗುವ ಸಂಸರ್ಗ ಅಥವಾ ಸಂಪರ್ಕವು ಭಾಷಾ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಭಾಷಾ ಕಾರಣ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಭಾಷಿಕ ಮತ್ತು ಭಾಷೇತರ ಕಾರಣಗಳೂ ಕೂಡ ಭಾಷಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ / ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಿಷ್ಟಭಾಷೆಯ ಸಹಾಯ ಅನೇಕ ಪದಗಳ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥಗ್ರಹಿಕೆ ಜನರ ಆಸಕ್ತಿ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ಭಾಷಾ ಪರಿವರ್ತನೆ / ಬದಲಾವಣೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತಲಿನ ವಿಭಿನ್ನ ಪರಿಸರಗಳು ಭಾಷಾ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಮಾಜ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮುಂತಾದ ಅಂಶಗಳು ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ ಭಾಷೆ ನಿರಂತರ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಭಾಷೆಯ ಪರಿವರ್ತನಶೀಲಗುಣದಿಂದಲೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಉಪಭಾಷೆಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ.

ದೇಶಭೇದ, ಕಾಲಬೇದಗಳಿಂದ ಭಾಷೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಭಾಷೆ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಭಾಷಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

೧) ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ನಶಿಸಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಭಾಷೆ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದುತ್ತದೆ.

ಉದಾ : ಹಳೆಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಱ, ಱ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರಗಳೂ, ಬಾನ್, ಮೂನ್ ಶಬ್ದಗಳು ಹೊಸಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

೨) ಹೊಸದಾಗಿ ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಆಂತರಿಕ ಹಾಗೂ ಭಾಷ್ಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ನೋಡಬಹುದು.

I. ಆಂತರಿಕ ಕಾರಣಗಳು :

ಭಾಷಾ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕಾರಣಗಳೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಾನವನ ಸಹಜಗುಣ ಸೌಲಭ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಉಚ್ಚಾರ ಬೇದಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

೧) ವರ್ಣೋತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಾನಭೇದ

೨) ಸೌಲಭ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆ

೧) ವರ್ಣೋತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಾನಭೇದ :

ಜನರು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅನುಕರಣೆಯಿಂದ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನೂ ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಮ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನರ ವರ್ಣೋತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭೇದವಿರುವುದೇ ಕಾರಣ. ಶಾರೀರ, ಧ್ವನಿ, ಸ್ಥಾಯಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮಾತಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ.

೨) ಸೌಲಭ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆ :

ಕಷ್ಟಕರವಾದುದನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಸಹಜ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಮನುಷ್ಯ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲು ಹೀಗೆಯೆ.

ಉದಾ : ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ > ಮಾಡೋಕೆ

ನಾರಾಯಣ > ನಾಣಿ

ಶ್ರೀನಿವಾಸ > ಶೀನ

ವೆಂಕಟೇಶ > ವೆಂಕಿ

ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೆ ಸೌಲಭ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸೌಲಭ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ಹಳೆಗನ್ನಡ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಹಳೆಗನ್ನಡದ ವಿಜಾತಿಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳು ಹೊಸಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದುತ್ತವೆ.

೧) ಸಜಾತಿಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಉದಾ : ಉ ಟ್ತಿ - ಉಕ್ಕೆ. ಕರ್ಪು - ಕಪ್ಪು

೨) ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಕ್ಷರಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಉದಾ : ಬೆಳ್ಳು - ಬಿಳುಪು, ಪೊಗಟ್ಟಿ - ಹೊಗಳಿಕೆ

೩) ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲೋಪಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ.

ಉದಾ : ಅಗಟ್ಟಿ - ಅಗತೆ, ಕವಿಲ್ವು - ಕಳಚು.

ಇಲ್ಲಿ ವಿಜಾತಿಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವುದೇ ಇವುಗಳ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

II. ಬಾಹ್ಯ ಕಾರಣ :

ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಗುವ ಸಂಸರ್ಗವೇ ಬಾಹ್ಯ ಕಾರಣ. ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗಿನ ಸಂಸರ್ಗದಿಂದ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ದೇಶಭೇದದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ದೇಶದ ವಿಸ್ತಾರ, ಪ್ರಕೃತಿಗತವಾದ ಬಂಧಕಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಭೇದಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

ಉದಾ : ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿನ 'ಎ'ಕಾರ ಧಾರವಾಡ 'ಇ'ಕಾರ ಆಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ.

ಮೈಸೂರು - ಕುದುರೆ, ಒಂಟೆ, ಆನೆ.

ಧಾರವಾಡ - ಕುದುರಿ, ಒಂಟಿ, ಆನಿ.

ಮೈಸೂರು, ಪ್ರಾಂತ್ಯ, 'ಎ' ಕಾರ - ಧಾರವಾಡ - ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಅ'ಕಾರ ಆಗುತ್ತದೆ.

(ಮೈಸೂರು, ಪ್ರಾಂತ್ಯ) ಬಟ್ಟಲು, ಇಂಗ್ಲೆಡು

(ಮೈಸೂರು, ಪ್ರಾಂತ್ಯ) ಬಟ್ಟಲ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ

ಅನ್ಯಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಶಬ್ದಗಳು ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿವೆ.

ಉದಾ : ಮೈ - ಹರಾಜು - ಆಮಂತ್ರಣ, ಪ್ರಮಾಣ

ಲಿಲಾಪು, ನಿಯಂತ್ರಣ, ಪ್ರವಾಸ

ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶಬ್ದ / ಪದಗಳು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗೊಳ್ಳುವುದುಂಟು.

ಉದಾ : (ಧಾ) ಇದಕ್ಕೆ ಕರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

(ಮೈ) ಇದನ್ನು ಕರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

(ದಾ) ನೀನು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು.

(ಮೈ) ನೀನು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು.

ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ಭಾಷಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಭಾಷೆಯ ಜೀವಂತಿಕೆಯ ಲಕ್ಷಣ. ಸೌಲಭ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆ, ಅನ್ಯಭಾಷಾ, ಸಂಸರ್ಗ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಸಾಧ್ಯಶ್ಯಸೃಷ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಭಾಷಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಬದಲಾವಣೆಯ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು

೧) ಧ್ವನಿ ಬದಲಾವಣೆ

೨) ಸ್ವೀಕರಣಗಳೆಂದು ವಿಭಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಹುದು. ಇವುಗಳ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವಿವರ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ.

೧) ಧ್ವನಿ ಬದಲಾವಣೆ :

ಧ್ವನಿಗಳ ಬದಲಾವಣೆಗೆ

ಉದಾ : ಪ್ > ಹ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುವುದುಂಟು.

ಪುಲಿ > ಹುಲಿ, ಪಲ್ಲಿ > ಪಲ್ಲಿ

೨) ಸ್ವೀಕರಣ :

ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡು ಬಳಕೆಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಣ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

೧) ಕ್ರಿಯಾಧಾತುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವವಯಿಸಿ ಕ್ರಿಯಾರೂಪ ರಚಿಸುವುದು.

ಉದಾ : 'ಇಸು' ಪ್ರತ್ಯಯ - ಓಡಿಸು, ತಿನಿಸು, ಸಾಧಿಸು.

೨) ಮೂಲ ಉಚ್ಚಾರವನ್ನು ಕೆಲವು ಸಲ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬದಲಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಉದಾ : ನಿಲ್ > ನುಲ್ಲು, ನಿಂತು.

ಕೂಡು > ಕುಂತು

೩) ವರ್ಣಪಲ್ಲಟ : ಅಪ್ಪನ್ > ಅಹನ್ > ಹಾನ

ಅಪ್ಪುದು > ಹೌದು

೪) ಪ್ರಸ್ಥಸ್ವೀಕಾರ : ಹಾನ > ಹನ

ಲಕ್ಷ್ಮೀ > ಲಚ್ಚಿ

೫) ಧ್ವನಿಕ್ಷಯ : ಶ್ರೇಣಿ > ಏಣಿ

ಲಕ್ಷ್ಮೀ > ಲಚ್ಚಿ

೬) ದೀರ್ಘ ಕರಣ : ಮಯಣ > ಮೇಣ

ಚಮ್ಮಟಿಕೆ > ಚಾಟಿ

ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ಸಂಸರ್ಗ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ, ರಾಜ್ಯಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆ, ವಿಭಿನ್ನ ಪರಿಸರಗಳ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಬದಲಾಗುತ್ತ ಬಂದಿರುವುದು ಕನ್ನಡಭಾಷಾ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ

೧) ಡಾ.ಸಂಗಮೇಶ ಸವದತ್ತಿಮಠ, ಕನ್ನಡಭಾಷಾ ವ್ಯಾಸಂಗ - ೧೯೯೮

೨) ಡಾ.ವಿ.ಜಿ.ಪೂಜಾರ, ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ಭಾಷೆ - ೨೦೦೮

೩) ರಾಜೇಶ್ವರಿ ಮಹೇಶ್ವರಯ್ಯ, ಆಧುನಿಕ ವರ್ಣನಾತ್ಮಕ ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನ - ೧೯೯೨

೪) ನಾಗರಾಜಯ್ಯ ಹಂ. ಪ., ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನ - ೧೯೬೬

೫) ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ ಎಂ., ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನದ ಮೂಲತತ್ವಗಳು - ೨೦೦೭